

Pilaitėje K. Donelaičiui skirta šeimyninė advento popietė sušildyta Betliejaus ugnele

Apie tris valandas truko Pilaitės Martyno Mažvydo progimnazijos Aktų salėje „Pilaitės bendruomenės“ ir „Mažoji Lietuva“ – visuomeninių gyventojų organizacijų surengta bendra suaugusių ir vaikų advento šventė su joje atsilankiusiu Kalėdų Seneliu ir Snieguole. Popietės pagrindinis akcentas: prisidėjimas prie Kristijono Donelaičio 300-osios gimimo metinių paminėjimo (2014-ieji Lietuvos ir Europos mastu paskelbti jo metais) Pilaitėje, kurios gatvės, alėjos, infrastruktūros įstaigos pavadinamos Mažosios Lietuvos (ten Gumbinėje, Lazdynėlių kaime, 1714-aisiais sausio 1 d. gimė K. Donelaitis) vietovardžiais ar joje lietuviškosios vardant plūšėjusių šviesuolių asmenvardžiais. „Pilaitės bendruomenė“, paskelbusi poezijos maratoną pagal metų laikus, į kurį įsijungė nemažas būrys kūrėjų (virš keturiasdešimties: tai Pilaitėje, tai jos kaimynystėje ar tolesniuose Vilniaus rajonuose ir net prie Kernavės gyvenantys), jį pašventė K. Donelaičiui. Maratonas tęsėsi visus metus. „Pilaitės bendruomenės“ iniciatyva pirmajam lietuvių grožinės literatūros pradininkui skirtos eilės suguldytos knygelėje „Donelaičio Metai sukasi ratu“, kuri pristatyta renginio metu ir kuri kitais metais turėtų pasirodyti internetinėje erdvėje. Šventė prasidėjo kito Mažojoje Lietuvoje užgimusio lietuvininko šviesuolio Liudviko Rėzos surinktomis to paties krašto liaudies dainomis (jis pirmasis 1818 metais parengė K. Donelaičio „Metus“ – epinę poemą – išleidimui) (<http://youtu.be/yMuieiu7tU4>). Lietuvininkų dainas atliko tokių pilaitiškų renginių dažnas dalyvis Buivydiškių folklorinis ansamblis „Verdenė“ (vadovė Rasa Kauzonaitė). Popietę pagerbė pilaitiškis aktorius ir režisierius Ferdinandas Jakšys. Jis pasidalino ne tik poetiškais išvalgomis apie K. Donelaitį, jam atidengiant paminklą Santariškėse: perskaitė ir ištrauką iš jo poemos „Metų“, o paprašius, padeklamavo ir savo eilėraštį, išspausdintą šiam dainiui skirtų pilaitiškų ir jų bičiulių posmų knygelėje (<http://youtu.be/mFawy3RXHpw>). Buvo poetiškai sukamas metų ratas iš naujo skaitant kiekvienam jo sezonui derančias eiles. Prisiminta, kad susirinkta Martyno Mažvydo progimnazijoje. Ji pavadinta pirmosios lietuviškos knygos autoriaus vardu, kuris taip pat kilęs iš Mažosios Lietuvos, tad poetiniam įvadui į neįprastą metų laikų peržiūrą – poetinę: skaitant savo eiles, pakviesta šios progimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui ir kartu lietuvių kalbos mokytoja Genė Astrauskaitė-Remeikienė (<http://youtu.be/wtXRCCBn0SM>). Poetinis metų ratas-kaleidoskopas stabtelėjo prie šios progimnazijos apie Pilaitę, jos ir jos ežerų atsiradimą moksleivių sukurtų legendų (<http://youtu.be/FdDNPTUaeZo>). Netrukus eilėmis buvo persikeliamas į pavasarį (eiles skaito Danutė Makuškienė ir Lida Tamulevičienė: http://youtu.be/3r3ZIC_LER4), vasarą (eiles skaito Vladislavas Užpolevičius: http://youtu.be/iquvR_Q2h2w), žiemą (eiles skaito Karolina Biekšaitė-Jezerska: <http://youtu.be/ZZA8e4tbuJs> ir Algirdas Vaseris: <http://youtu.be/Kep0sSUhogA> ir Vytautas Pelakauskas: <http://youtu.be/UmpRXpXsB0g>). Taip poetiškai sukantis metų laikuose, stabtelėta ir prie paties supratimo apie laiką, kurio esmę savo eilėraštyje nuostabiai įkūnijo Pilaitės gimnazijos ketvirtokė Aušros Abraitytė (<http://youtu.be/hzOHWDNikTY>). Popietėje dalyvavęs unikalus muzikantas, bandonininkas Albinas Batavičius atliko nuotaikingas Mažosios Lietuvos krašto, iš kurio jis pats kaip ir K. Donelaitis kilęs, dainas, leidusias pajusti to krašto žmonių nuotaikas (http://youtu.be/3r3ZIC_LER4 ir <http://youtu.be/APJAcC4Hjg>). Pagaliau po daugelio (daugiau nei dešimties) metų Martyno Mažvydo progimnazijos salėje vėl koncertavo pilaitiškis, žurnalistas, bardas Albinas Antanavičius, tituluojamas lietuviškuoju Šekspyru (<http://youtu.be/S7AuxfJm2g>). Debiutavo ir neseniai Pilaitę apleidusi, dabar kaimyninėse Viršuliškėse gyvenanti lituanistė ir menotyrininkė Ona

Gaidamavičiūtė (http://youtu.be/cS0N8GVG_a0). Trumpam šventėje apsilankė Lietuvos skautų sąjungos tarybos pirmininkė Dalia Tarailienė. Ji pilaitiškė, ne kartą vedė poezijos pavasarius Pilaitėje. Šį kartą atėjo į tokią šventę su Betliejaus ugnele, atgabenta Lietuvon iš pačios Jeruzalės. Paskelbė, kad kartu tai ir Taikos ugnelė, kuri mums šiuo neramiu laiku ypatingai reikalinga, ir vaikams paskleidė džiugią naujieną apie netoliese krebždantį visų vaikučių laukiamą Kalėdų Senelį, o ko galima iš jo tikėtis, atsakymai šios skautų bendruomenės vadovės padeklamuotame savo kūrybos eilėraštyje (http://youtu.be/L_zg7_EECG8). Vaikai ne pagal amžių buvo kantrūs ir pagaliau sulaukė Kalėdų Senio ir jo palydovės Snieguolės. Dovanėlės vaikams nebuvo dykai dalinamos. Reikėjo, jei ne kartu paplasnoti su Kalėdų Seneliu, įsivaizduojant esant pačiais įvairiausiai mūsų miškų paukščiais, tai atvykėliui iš Šalčio šalies pasekti kokią nors pasakaitę ar eilėraštį. Dabar suaugusieji, atlydėję mažuosius į tokią bendrą suaugusiems ir vaikams advento popietę, ar vieni patys čia atėję, turėjo ką veikti. Vaikai turėjo ką pasakyti Kalėdų Seneliui, o suaugusieji – ko pasiklausyti.

Parengė Pilaitės kronikininkė Angelė Šarlauskienė